

Tânguiri flamande

POEZIE ȘI PICTURĂ

Prefață	9
Cuvântul unui artist plastic	13
Cuvântul autoarei	15
În loc de motto	17
Tânguiri flamande	19
Pictură în cuvinte albe.....	20
Am strâns în viață nemurirea	22
Dorințe pe metereze	24
Poticneli pe portativ	26
Când dor clepsidrele	29
Floare de măceș.....	30
Veșnicii în lut	33
Drum regăsit.....	34
Timpul humii 1.....	36
Drum de întoarcere	37
Cântar cu vise.....	38
Dor cu mântuire	40
Poveste neterminată 1	41
Drum prăfuit și învechit.....	43
Arpegii în iarnă	44
Ploaie surdă	47
Arsenice-ntrebări.....	48
Și doar tăcerea	50
Iubire în zăbrele	52
Cerul nostru.....	54

Lutul prins în doruri.....	55
Floare albă.....	57
Zidiri în asfințit	58
Curgere în timp	59
Poveste neterminată 2	61
Cântecul ploii.....	62
Tăceri de vară.....	64
Neputințe.....	65
Ninsoare în apus.....	66
Ninsoare în veacul sorții	68
Am căzut ca o frunză	69
Nu mai zbor.....	71
Florile nopții.....	72
Meciul lutului.....	75
Amăgiri în ploaie	78
Învălmășeli de toamnă	79
Floare de colț.....	80
Pocalul vieții	82
Poveste neterminată 3	83
Vremea goală	85
Sită de humă.....	86
Canon de toamnă.....	87
Plânge iar ploaia.....	89
Capricii de toamnă	90
Amăgire pe un chip.....	92
Întrebă-mă pe mine	93
Floarea carnivoră	94
Ți-aș fi spus	96
Voiam să știi.....	99

Iarna în palimpsest.....	We know books.....	100
Dor de primăvară		101
Iubirea		103
Zadarnice temeri		104
De ești femeie		106
Exil.....		107
Timpul humii 2.....		108
Nesiguranță		110
Gânduri încrucișate		111
În răsărit mi-apune timpul.....		113
Și ce dacă vine iarna		114
Mi-e toamnă și frig.....		115
Tăcuta îndoială.....		117
Plăsmuire.....		118
Visare		120
Hotar cu aripi		122
Pragul vieții.....		124
Plânsul lunii		125
Ninsori în cușcă albă.....		127
Chemări prin labirint.....		128
Netăceri avare		129
Refrene în noapte		131
Dumeriri.....		132
Iarna în clepsidră.....		134
Ninge-n timpul violet.....		135
Amintiri în timp de toamnă.....		136
Ceas de iarnă.....		138
Pe un cord deschis.....		139
Rătăcirii de toamnă		141

Vârtej de trăire	142
Dacă mi-ai cere	143
Mi-e toamnă	145
Plânsul ploii cu himere.....	146
Aproape-i departe.....	148
Iarna care doare.....	149
Aș striga și aș fugi.....	150
Smerenie în iarnă	152
Îngeri în iarnă.....	153
Destin cu himere	155
Magie de toamnă	156
Renunțare	157
Captivă în humă	159
Timp rănit.....	160
O amăgire, viața	162
Iluzii în ploaie	163
Sărutul iernii.....	164
Primăvara asta.....	166
Viață-n culori	169
De dor mă frâng	171
Și-o să mă vindec	172

Și iarăși împletesc în brâu, culoare,
Și iarăși alba clipă se răcește
Când norii fulguiesc doar în poveste,
Iar sus, pe creste vor să se însoare.

Și iarăși umbra dorului se-așterne
Când lampa în văzduh se odihnește
Și-n râul limpede, pe mal se potrivește
Cu visul renăscând un gând alene.

Și iarăși pașii grei, în lut fac urme
Când umbra se coboară-n asfințituri,
Iar colbul lunii, trist printre urcușuri,
Adapă cerul argintiu în brume.

Și iarăși zbor în doruri trecătoare,
Printre văpăi de inimi 'ngemădate,
Mă rup în acolade-ndurerate,
Brăzdând pustiul, peregrin sub soare.

Și tot e viu ca gândul din poveste
Când trece-n pas, o horbotă stelară,
Amestec de lumină-ntâia oară,
În huma stinsă care ne vorbește.

Și iarăși călător printre ofrande,
În tânguiri pe pânzele flamande!

Am pictat un gând ascuns în noapte,
Când se-nvolburau castanii argintii,
Și nici măcar un dor nu cântă-n șoapte,
Ecol prăfuit printre pustii.

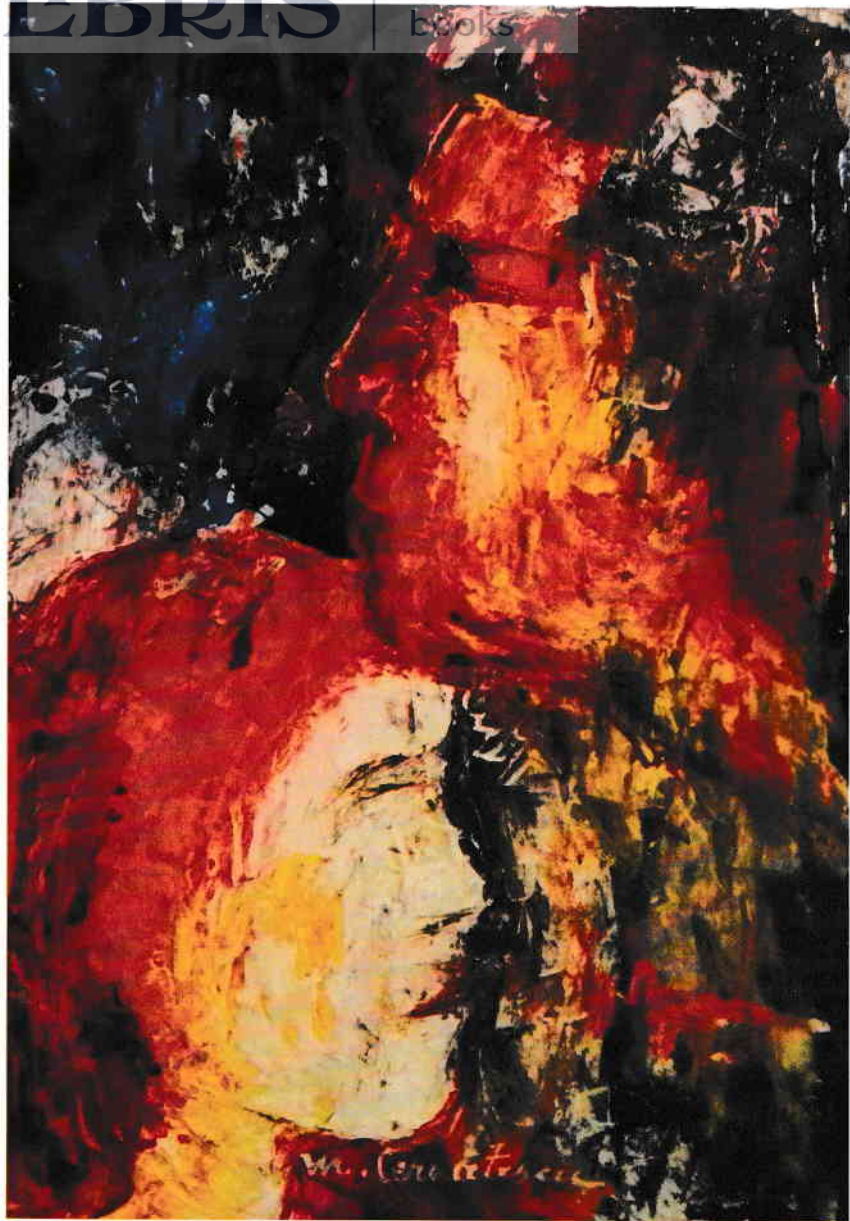
Și-am scris în legea tainică a vrerii,
Când mă 'nălțam spre răsărit banal,
Aveam în brațe vise-ale iubirii,
Străpunsă de florii de coral.

Visam cu lacrima țesută-n nadă,
O inimă de foc într-un ocean,
Ce-noată prinsă de albastra oarbă,
A fluviului desprins de un liman.

Visam că am pictat cuvinte albe
În zori încercuiți de lăcrămioare,
Și prin văzduh, ca pasărea cudalbă,
Să-mi țes tablou, petală dintr-o floare.

Și am pictat frânturi dintr-o poveste
În humă albă scrijelind visare,
Cu slovele unui apus ce-orbește
Într-un șasiu, chenar cu o uitare.

Mă-nnoadă gândul prăfuit de noapte,
Ca o legendă șerpuind în carte!

Am strâns în viață doruri multe
Și-s stinse-n cupe de tăcere,
Am strâns și spaime fără sulte,
Zidite-n ochiuri de zăbrele.

Am strâns în chingi o haină albă,
Să-mi osândească pomul verde,
Și-mi risipește-n noapte oarbă
O stingere-n cernite stele.

Am strâns odoare de lumină
În rai zăgăzuit în vise,
S-aprind în candelă boltite,
Altarul sterp cu aripi stinse.

Am strâns în vină maluri crude,
Să-mi soarbă valuri nesmintite,
Și-n nopțile cu brume surde,
Veghează inimi rătăcite.

Am strâns poveste fără știre,
Neostoiă în altare,
Și-am înălțat-o cu iubire
Pe-un vârf de munte în serbare.

Am strâns uitări în neuitare,
Să-mi ardă sufletul în taine,
Să-mi ostoiască-n alinare,
Pustiu' -n clipele spre mâine.

Am strâns durerile în zeghe,
Ocnașul printre biruințe,
Și-mi leg în salbe, dor de veghe,
În rai visat cu stăruințe.

Am strâns de toate câte-n lume
Sunt mărturii pe-acest pământ,
Că trecătoare este huma
Uitată toată-ntr-un cuvânt.

Și am tot strâns o viață-ntreagă,
Și ploi, și vânt, și bucurii,
Acum, am timpul ce-mi dezleagă,
Un drum în iernile-argintii.

Și am tot strâns în mine, praguri,
Să trec, când cupa-i cu venin
În aluat ascuns în faguri,
Să doară verdele-n suspin.

Și am tot strâns în mine, valuri,
Să calc pe puntea cu perluțe,
Uimiri înghesuite-n șaluri
Prin ape tulburi și desculțe.

Și-am strâns în focuri, fericirea,
Să-mi tăinuiască nemurirea!

Dorințe pe metereze

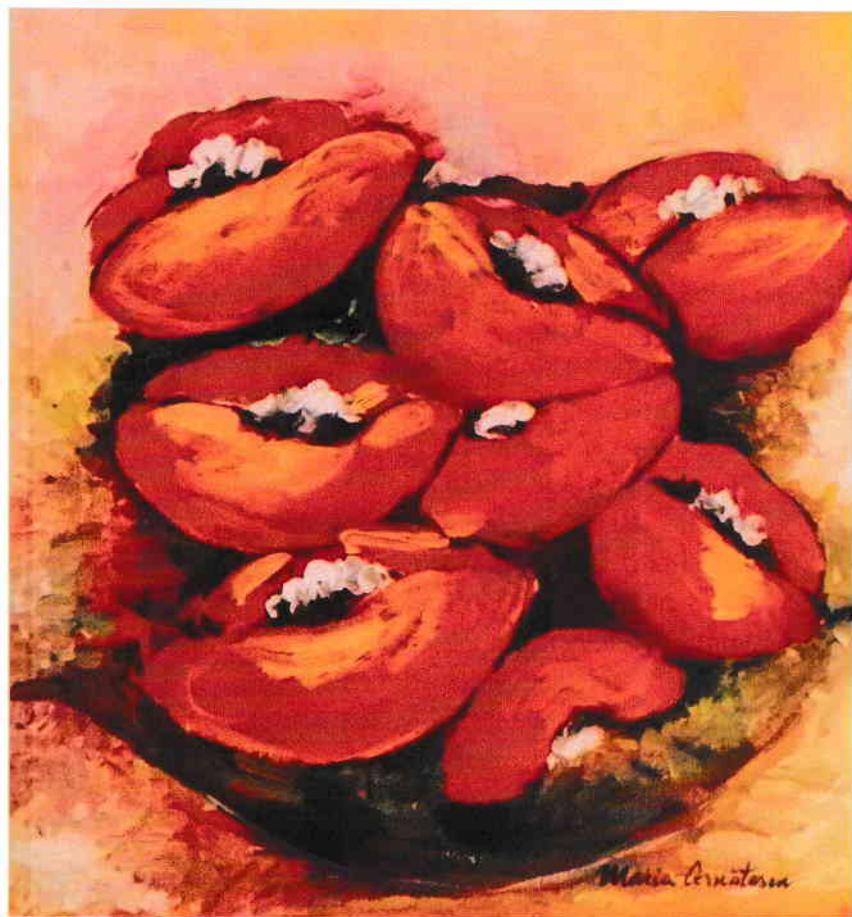
S-a înserat și peste lume strigă
o pace ca desprinsă din poveste...
spre asfințit, într-un deșert se-oprește
doar nălucirea care-n noapte-i rigă.

Cu tantre învechite prindem viață
într-un pustiu prea însetat de ape,
ne zbatem în dureri și fără cale,
suntem zdrobiți în lut, o armă hoață.

Ne văicărim prin ceasurile lumii
și-mpinși de soartă,-ntruna ne-amăgim,
noi vrem ca vulturii semeți să fim,
și rosturi s-avem în taina humii.

Și de avem vreo vrere care plânge
în iernile pustii și fără viață,
ne strânge-n brâu de foc precum o hoață
și-n spini de-argint, ne dăruim cu sânge.

Ne leagă viața-n asupriri totale
și rareori mai curge-o amintire
cu dor din veac legat prin miruire,
pe strâmte metereze, ancestrale!

Poticneli pe portativ

M-am prins în partitura vieții
ca un fluture ce zboară stingherit
printre flori de mărgăritar.
Aș vrea să fug peste crestele înalte
ale munților dorințelor mele...
să mă înfășor cu verbina translucidă
și să pot sorbi nectarul neputinței mele...
M-aș adăpa cu stropi de rouă cenzurată
și m-aș lega cu funii de vise învălmășite
în candoarea unei cascade de lumină...
M-aș scufunda în abisul inimii neîntregite
și i-aș plăți obol pentru dărnicia bățăilor
în vârtoarea sângelui curat...
M-aș risipi în negurile vestejite de timpul nemilos
și mi-aș fereca dorințele
în cărări ascunse prin labirinturi neștiute...
M-aș face una cu cerul constelat în albastrul infinit
și aș mușca din cerneala timpului uscat
în acorduri minore,
într-un dans cu zânele poveștii.
Mă ancorez în ape tulburi
și aș sufla un crivăț din nordul cel nord,
care bântuie pe întinsul gândului înfricoșat...

LBPIS

Aș stinge nemărginirea din suflet
și aș lega veșnicia de inima mea,
să-mi miruiască dorul care doare,
să-mi frângă neputința
și să-mi aștearnă în dureri,
flori de portocal înfrigurat...

M-aș întinde în praful de pe curcubeu
și aș zbura pe verticala soarelui,
până mi-ar prinde nestarea,
o suliță înroșită cu focul din adâncuri,
din măruntaiele timpului,
furul din poveste!

M-am prins în partitura vieții
cu poticneli pe portativ.

